

Dag 102, dinsdag 3 juli 2018. 4 dagen wachten, maar mijn geduld wordt beloond! De jicht lijkt onze controle, en daarmee is Santiago de Compostella nog steeds goed haalbaar. Vanmorgen rustig in hotel Gaudi ontbeten, uitgecheckt en weer op weg. Het voelt al snel weer vertrouwd, lopen, mensen ontmoeten en nog in Astorga kom ik 2 Nederlanders tegen die op de fiets vanuit Zoetermeer op weg zijn naar Compostella. Daarna even alleen verder. Het waren wel 4 lange dagen, waarbij ik vooral de derde dag me afgesloten voelde van de Camino. Alleen op de hotelkamer en rusten met de poot omhoog. Gisteren gelukkig wat afleiding in het museum van de kathedraal. Voordeel was wel dat er een TV op de kamer was, dus de 1/8 finales van het WK waren ook een welkome afleiding. Maar nu gelukkig weer op pad en met de Nordic Walking stokken belast ik mijn benen wat minder, dus daar loop ik de komende dagen de hele dag mee. Zeker omdat het vandaag en morgen bergop gaat. Morgen kom ik langs het kruis waar het de traditie is om een steen die je vanaf het begin van je Camino bij je hebt daar achterlaat. Ook ik heb een symbolische stem bij me die ik morgen daar ga achterlaten. Onderweg kom ik genoeg pelgrims tegen en net voordat ik Foncebadón binnenloop hoor ik Nederlands praten achter me. Het is Koen uit Delft en Camille uit België. Barbara, de moeder van Camille komt er zo aan. We wachten even en ga dan op zoek naar een Albergue. Bijna alles is vol, maar gelukkig heeft de laatste nog voldoende plaats. Na de douche gaan we het dorp in voor een Peregrino-menu. Bernard uit Quebec en Jason uit de States en Agatha uit Hongarije sluiten aan en zo zit je na 4 dagen rust weer midden in de Camino. Nog even de verlenging van Engeland – Colombia kijken en dan naar bed. Kijken hoe vannacht mij enkel het houdt en hoe het morgenvroeg loopt. Bedankt voor alle lieve berichtjes, weesgegroetjes en kaarsjes!

